

εἰς τὴν ἄνωθεν παιδείαν, τὸ δὲ κορίτσι νὰ μένῃ ἀπόκληρον ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῶν γονέων του, διὰ σωφρονισμὸν τῶν λοιπῶν κοριτσιῶν.

Δ'. Νὰ μὴν εἰμπορῇ μήτε ὁ ἀρχιερεὺς . . . νὰ δίδῃ ἄδειαν νὰ στεφανώνωνται, παρὰ τὴν γνώμην τῶν προυχόντων . . .

Η'. "Οποιοὶ νέοι ὑπανδρεύονται ἔξω ἀπὸ τὴν πατρίδα μας, ἢ εἰς Ἀνατολὴν, δηλ. ἢ εἰς ἄλλο μέρος, ἐὰν ἐλθοῦν καὶ καθίσουν ἐδῶ μὲ τὰς γυναῖκάς των, νὰ πληρώνουν τὰ βασιλικά δοσίματα καὶ χαράτσια, ὅπου νὰ λαμβάνουν καὶ οἱ λοιποὶ χριστιανοὶ κάποιαν ἄνεσιν, μὲ τὴν αὐξήσιν τῶν χανέδων, οἱ τοιοῦτοι νὰ παίρνουν κληρονομίαν ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῶν γονέων τους, κατὰ τὴν κατάστασιν ὅπου ἔχουν· εἰ δὲ καὶ δὲν ἔλθουν, νὰ εἶναι πάντῃ ἀπόκληροι καὶ νὰ μὴν εἰμποροῦν μήτε νὰ πωλήσουν, μήτε νὰ χαρίσουν εἰς κανένα ἀπὸ τὰ πράγματα ὅπου προτεντέρουν, ἀλλὰ νὰ στέκωνται εἰς τοὺς πλησιεστέρους τῶν συγγενῶν τους καὶ ἂν ἤθελαν πωλήσουν ἢ χαρίσουν εἰς κανένα νὰ εἶναι ἄκυρος ἡ πώλησις καὶ τὸ χαριστίκι καὶ νὰ χάνῃ ὁ ἀγοραστής τὰ ἄσπρα του . . .».

635

1813. Ναυλοσυμφωνητικὸν ἐν Σύρω,

«μὲ παντιέρα ραγιάδικη» ἐνὸς «μαρτίγγου» (δηλ. μυοπάρωνος ἐμπορικοῦ, μικρᾶς χωρητικότητος) πρὸς ἔμπορον, «νὰ φορτώῃ τὸ ἀμπάρι του, ἀπὸ κοράκι ἕως κοράκι, τὴν κάμαρα καὶ κουβέρτα, εὐγαζόμενο τὴν πλώρη, τὰ γιατάκια τῶν ἀνθρώπων», ἐν 91, σ. 150–152.

636

1813. Αἵρετοκρισία ἐν Νάξω, ἀπὸ 17 Σεπτεμβρίου,

ἐπὶ κληρον. διαφορᾶς, ἐπικυρουμένης ὑπὸ τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Κωνστ. Μαυρογένους, ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, Φάκ. Ζερλέντη, 163.

« . . . γ') Τὰ μὲν ἡμίση τῶν αὐτῶν πραγμάτων, δηλαδή τὸ μερίδιον τοῦ ἀποθανόντος Χ.Μπ., κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν, ἢ χήρα τοῦ αὐτοῦ Μπ. νὰ ἀπολαμβάνῃ τοὺς καρποὺς αὐτῶν τῶν πραγμάτων, ὅποταν ὅμως ἤθελεν ἀποκρίνεται τὰ διάφορα τοῦ χρέους ὅπου εὐρέθησαν τοῦ ποτὲ συμβίου της Χρηστάκη· ἐάν, ἐξ ἐναντίας, καὶ δὲν ἤθελεν ἀποκρίνεται τὰ διάφορα τοῦ αὐτοῦ χρέους, τότε νὰ πωλοῦν τὸ αὐτὸ μερίδιον τοῦ ἀποθανόντος Χ.Μπ. οἱ δύο εἰρημένοι κληρονόμοι καὶ νὰ πληρώνουν τὸ χρέος του· ὅσα δὲ ἄσπρα ἤθελον περισσεύσουν ἀπὸ τὴν αὐτὴν πώλησιν τῶν πραγμάτων τοῦ ποτὲ αὐταδέλφου τως, νὰ τὰ δίνουν εἰς ἓν σίγουρον καὶ ἀσφαλὲς μέρος, διὰ νὰ λαμβάνῃ τὸ ἐτήσιον διάφορον τῶν αὐτῶν ἢ χήρα τοῦ ἀποθανόντος Μπ., ἐν ὅσῳ εἶναι εἰς τὸ χηρευόμενον . . . ».

637

1813. Ἀπόφασις αἵρετοκριτῶν ἐν Νάξω,

ἐπικυρουμένη ὑπὸ τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Κωνστ. Μαυρογένους, ἀπὸ 19 Σεπτ., ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, Φάκ. Ζερλέντη, 163.

« . . . ὁ δὲ πατέρας του Γ. δὲν δικαιούται ἄλλο τι διὰ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰ αὐτὰ πράγματα τῆς ἀποθανούσης θυγατρὸς του, εἰ μὴ μόνον τὸ ἥμισυ τῶν καρπῶν, ἐν ὅσῳ ζῇ, δηλαδή τὸ γεροντομοῖρι του, κατὰ τὴν τοπικὴν συνήθειαν. Τὰ δὲ ὁσπῆτια ὅμως τῆς χώρας, ὅπου εἶναι καὶ

τὸ μερίδιον τῆς ἀποθανούσης θυγατρὸς του, νὰ τὰ ἐξουσιάζῃ διὰ νὰ κατοικῇ, ἐν ὅσῳ ζῇ· μετὰ δὲ τὸν θάνατόν του, νὰ τὰ μοιράζων καὶ αὐτὰ τὰ εἰρημένα πέντε παιδιὰ, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα . . .».

638

1813. Ἀπόφασις, ἀπὸ 22 Σεπτ., αἵρετοκριτῶν ἐν Νάξῳ, ἐπικυρουμένη ὑπὸ τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Κωνστ. Μαυρογένους, ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, φάκ. Ζερλέντη, 163.

« . . . τὰ δὲ λοιπὰ πράγματα, ὅπου προικοδοτεῖ ὁ αὐτὸς ἀποθανὼν σκευοφύλακας τοῦ υἱοῦ του κὺρ Μιχαήλ, εἶναι κακῶς προικοδοτημένα, μὴν ὄντα καὶ αὐτὰ βεβαιωμένα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ἀναγνώστη πρώην οἰκονόμου καὶ τοῦ αὐταδέλφου του σκευοφύλακος παπᾶ κὺρ Γεωργίου . . .».

639

1813. Πρακτικόν, ἐξ ἄρθρων 30, ἀπὸ 1 Ἀπριλίου, τῆς συνελεύσεως τῶν κατοίκων Μελενίκου,

περὶ ρυθμίσεως τῶν τῆς Κοινότητός των, ἐν 347, σ. 12–44.

« α'. Τὰ εἰς μετρητὰ ἄσπρα κεφάλαια τοῦ Κοινοῦ νὰ δανεῖζονται εἰς ἀνθρώπους σιγούρους . . .

β'. . . . ὁ τόκος αὐτῶν 12 % χρονικῶς, οὐχὶ περισσότερον.

γ'. Τὰ ἐργαστήρια, ἢ ὅτι ἄλλο ὑποστατικὸν ἐνοικιάζεται, νὰ ἐνοικιάζεται ὁμοίως εἰς ἀνθρώπους σιγούρους . . .

δ'. . . . Νὰ γίνεταί συνέλευσις εἰς κάθε νέον ἔτος . . . ἀπὸ εἴκοσι νουνεχεῖς καὶ φρονίμους ἀδελφοὺς πάσης τάξεως.

ε'. Ἡ συνέλευσις αὕτη τῶν ἀδελφῶν νὰ ἐκλέγῃ, παρόντος καὶ τοῦ ἀρχιερέως, τρεῖς ἐπιτρόπους, ἄνδρας ἐπιτηδείους καὶ φρονίμους . . . οἵτινες νὰ ὀνομάζωνται Ἐπίτροποι τοῦ Κοινοῦ . . .

ς'. πρὸς τούτοις νὰ ἐκλέγωνται καὶ ἄλλοι τρεῖς . . . Ἐφοροὶ . . .

ιδ'. Χρέος νὰ εἶναι κάθε συμπατριώτου, τὸ νὰ ἀφιερῶσθαι τι (πολὺ ἢ ὀλίγον, κατὰ τὴν προαίρεσίν του . . .) ἐν καιρῷ τῆς διαθήκης του, εἰς τὸ Κοινόν . . .».

640

1813. Φιρμάνιον πρὸς ἱεροδικαστάς, ὅτι κληρονόμος τῶν κληρικῶν τυγχάνει τὸ Πατριαρχεῖον,

ἐν 3, σ. 234.

641

1813. Γράμμα, τῆς 3 Δεκ., τοῦ δραγομάνου Κ. Μαυρογένους, δι' οὗ πληροφορεῖ τοὺς ἐπιτρόπους Νάξου, ὅτι ὁ καπουδὴν πασᾶς, «ἐπιβλέψας εὐμενῶς εἰς τὰ ἔθιμα τῶν νησιῶν», ἐπεκύρωσεν ὠρισμένην κληρονομικὴν σεντέντζαν (Πρβλ. φάκελον 176 Π. Ζερλέντη, ἐν ΓΑΚ).